

opusdei.org

Kilka wyjaśnień na temat drugiego artykułu opublikowanego w „Financial Times”

Wyjaśnienia dotyczące
drugiego artykułu
opublikowanego w "Financial
Times" na temat formacji dla
młodych ludzi i pewnych zmian
w czasie.

16-03-2024

Rzym, 31 lipca 2024 r. *Financial Times* opublikował raport, w którym niektórzy byli członkowie Opus Dei wyrazili negatywne opinie na temat formacji duchowej młodych ludzi w ramach działalności Opus Dei. W odpowiedzi na te relacje pragniemy powiedzieć, że zawsze jesteśmy zasmuceni, gdy słyszymy o niepokojach wyrażanych przez byłych członków i nadal słuchamy i uczymy się na podstawie doświadczeń tych osób. W ciągu ostatnich lat opracowaliśmy procedury i mechanizmy ochrony zgodnie z praktykami przyjętymi w Kościele i rosnącą świadomością społeczną na ten temat, aby nasza praca z młodymi ludźmi zawsze odbywała się w klarownym kontekście wolności i możliwości rozwoju osobistego.

W tym względzie **całkowicie odrzucamy twierdzenie, że istnieje manipulacyjny sposób werbowania**

nieletnich. Dowodem na to jest fakt, że coraz więcej młodych ludzi, którzy decydują, że nie jest to ich powołanie, pozostaje w kontakcie z Dziełem i naszymi aktywnościami formacyjnymi.

Pomimo, że w artykule FT znalazły się pewne uwagi ze strony Prałatury to chcielibyśmy je dodatkowo uzupełnić:

Formacja dla młodzieży

Opus Dei od dawna oferuje formację duchową dla nastolatków, aby zainspirować ich do praktykowania cnót chrześcijańskich, aby pomóc im stać się uczciwymi kobietami i mężczyznami, którzy wnoszą wkład w społeczeństwo, żyjąc chrześcijańskim przesłaniem w swoim codziennym życiu. Są to cotygodniowe zajęcia, modlitwa i chwile osobistej refleksji. Odbývają się one przy zaangażowaniu i akceptacji rodziców i mają na celu

zachęcenie młodych ludzi do uczenia się i praktykowania swojej wiary, służenia innym, bycia dobrymi przyjaciółmi, a w przyszłości bycia dobrymi obywatelami i profesjonalistami w swoich dziedzinach oraz do dbania o swoją rodzinę.

Wśród tych młodych pewna liczba decyduje podążać drogą powołania w Opus Dei w celibacie apostołskim, ale większość odkrywa swoje powołanie do małżeństwa, a niektórzy do kapłaństwa lub życia zakonnego w innych instytucjach katolickich. Chcemy kształcić i wzmacniać młodych ludzi, tak żeby wybrali swoją własną ścieżkę i pragniemy być całkowicie transparentni, jeśli chodzi możliwość wyboru o alternatywnych powołań.

Jak pokazuje zbliżająca się kanonizacja Carlo Acutisa przez papieża Franciszka, dążenie do

zdobycia głębokiej wiary od najmłodszych lat nie jest niczym nowym. Kościół katolicki kanonizował ludzi, którzy odkryli swoje powołanie i podążali za nim od najmłodszych lat - takich jak święta Teresa z Lisieux, święci Franciszek i Hiacynta z Fatimy i wielu innych. Jest też młody mężczyzna z Manchesteru - Pedro Ballester, który rozpoczął swoje rozeznawanie powołania w Opus Dei w wieku 16 lat i zmarł w wieku 21 lat w 2018 r., a którego beatyfikacja jest obecnie rozważana przez diecezję Salford.

Aspiranci

Zgodnie ze Statutami Opus Dei, zatwierdzonymi przez Kościół Katolicki w 1982 roku, minimalny wiek wymagany do podjęcia formalnego zobowiązania wynosi 18 lat, po co najmniej półtorarocznym przygotowaniu i rozeznaniu. Jest to wiek pełnoletności w Kościele

katolickim (Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 97 i 98). Młodszy ludzie, którzy czują potrzebę rozeznania powołania do Opus Dei, mogą być "aspirantami", jeśli ukończyli 14 i pół roku, ale, co kluczowe, tylko pod warunkiem, że mają wyraźną zgodę rodziców. Również w tym przypadku jesteśmy całkowicie transparentni w kwestii tych wymogów.

Aspiranci są jasno informowani, że nie są członkami Opus Dei. Ci młodzi ludzie otrzymują duchową i duszpasterską pomoc Opus Dei, dostosowaną do ich wieku, aby mogli konsekwentnie praktykować swoją wiarę chrześcijańską. Gdy osiągną odpowiedni wiek, mogą poprosić o przyjęcia do Dzieła, jeśli czują, że jest to ich powołanie. Następnie dołączenie do Opus Dei wymaga kilku kroków, w których dana osoba musi wyrazić swoją wolę i potwierdzić, że jest to jej wolna

decyzja. Całkowicie odrzucamy twierdzenie, że istnieje presja na werbowanie nieletnich. Prośba o wsparcie w sprawach wiary i powołania musi pochodzić od samego aspiranta, i nie może być w tym jakiegokolwiek elementu przymusu, co stanowiłoby rzecz odrażającą i całkowicie sprzeczne z naszymi wskazaniem. Jeśli popełniono błędy, chcemy o nich usłyszeć, abyśmy mogli podjąć niezbędne kroki w celu ich naprawienia.

Zmiany w miarę upływu czasu

Te wytyczne zostały wypracowane przez lata, podążając za zmianami w społeczeństwach różnych krajów i zmianami w Kościele. Prawdą jest, że nauczyliśmy się na błędach popełnionych w przeszłości i w tym celu podejmujemy wspólne wysiłki, aby poprawić przejrzystość i jasność procesu rozeznawania powołania i

statusu członkostwa. Dostawaliśmy również informacje zwrotne, że nasza komunikacja i współpraca z rodzicami wymaga poprawy i że należy wprowadzić bardziej elastyczne plany formacyjne, aby zaspokoić indywidualne potrzeby. Słuchaliśmy, uczyliśmy się i staramy się stale wprowadzać ulepszenia.

Dbamy o to, aby aspiranci byli wystarczająco dojrzały, aby samodzielnie decydowali o swoim powołaniu poprzez wyrażenie świadomej zgody. Niemniej jednak jest dla nas jasne, że to rodzice ponoszą główną odpowiedzialność za rozwój swoich nastolatków.

Uznajemy i szanujemy różnicę w zdolności dzieci i dorosłych do odpowiedzialnego wyboru preferowanego zawodu i ścieżki życiowej. W przeciwnym razie jakakolwiek sugestie byłyby złe.

Dokładamy wszelkich starań, aby usprawnić sposób, w jaki wdramy zmiany, sposób, w jaki upewniamy się, że wszyscy są ich świadomi, oraz sposób, w jaki monitorujemy te działania na całym świecie.

Wymagamy, aby ośrodki dla młodzieży posiadały protokoły zapewniające bezpieczne przebywanie i przestrzegały ich we wszystkich swoich działaniach w każdym regionie, i gwarantujemy, że są one dostosowane do celu jakiemu mają służyć i będą konsekwentnie przestrzegane. Jesteśmy instytucją, która zobowiązuje się inspirować ludzi, zarówno młodych, jak i starszych, do prowadzenia pozytywnego życia dla dobra ogółu. Naszym celem jest życie zgodnie z wysokimi standardami, które sami sobie wyznaczaliśmy i reagowanie w przypadku, gdy te standardy nie są spełnione.

Dlatego podkreślamy, że z przykrością czytamy o negatywnych doświadczeniach tych osób i zachęcamy wszystkich, którzy mają obawy dotyczące domniemanego niewłaściwego postępowania w przeszłości, do skontaktowania się z naszym biurem ds. ochrony.

Wszelkie zarzuty są traktowane poważnie i monitorowane na całym świecie, aby zapewnić, że postępowanie poszczególnych osób jest zgodne z kulturą i standardami oczekiwanymi w Opus Dei zarówno obecnie, jak i w przyszłości. Zawsze będziemy słuchać wszystkiego, co pomaga nam lepiej wypełniać naszą misję w Kościele i rozwiązywać konflikty tam, gdzie one istnieją.

Dodatkowe informacje

Odnosząc się do wcześniejszego raportu Financial Times Magazine cytowanego w artykule: tutaj udostępniamy link do odpowiedzi Biura Informacyjnego Opus Dei na artykuł.

Niektóre wytyczne^[1], które Prałatura opracowała w celu uniknięcia jakiegokolwiek przymusu w procesie rozeznawania powołania:

W Statutach, nr 23 (o inkorporacji) mówi się o "wolnej i wyraźnej woli osoby zainteresowanej".

- W ostatnich listach pasterskich księdza Prałata jeden poświęcony był wolności (styczeń 2018 r.), w którym stwierdza, że "działanie w wolności, bez żadnego przymusu, jest właściwe dla ludzkiej godności, a tym bardziej dla godności córek i synów Boga" (nr 5); inny odnosi się do sposobu przeżywania powołania do Dzieła (październik 2020 r.), w którym

stwierdza, że "Pan zawsze chce, by nasza wolność – dzięki łasce, która nie odbiera nam wolności, lecz ją udoskonala – odgrywała decydującą rolę w odpowiedzi na wezwanie, a przez to również w kształtowaniu samego powołania. Ta wolność korzysta też – w celu wcześniejszego rozeznania – ze światła płynącego z rad osób, które mogą i powinny ich udzielić" (nr 2).

Wzmacnia to idee, na które kładli nacisk poprzedni prałaci: na przykład: "By utożsamić się z Jezusem Chrystusem konieczna jest dobrowolna współpraca człowieka: „Ten, który stworzył cię bez ciebie, nie usprawiedliwi cię bez ciebie”. Ta osobista odpowiedź ma zasadnicze znaczenie, ale łaska Boża dociera także tam, gdzie nie jest w stanie sięgnąć nikt z nas. ***Pan pozostawił nam wolność, która jest równocześnie wielkim dobrem i początkiem wielu złych rzeczy, ale***

jest też źródłem świętości i miłości. Źródłem miłości: jedynie byty wolne są zdolne do kochania i bycia szczęśliwymi. Tam, gdzie panuje przymus, z trudem wzrasta miłość. Nie ma też wierności bez wolnej i stanowczej decyzji utożsamienia się z Wolą Boga." (październik 2011).

- W wytycznych dotyczących najlepszych praktyk stosowanych przez dyrektorów i osoby prowadzące formację w Opus Dei na poziomie lokalnym:

- "Istnieje osobiste rozeznanie, którego każdy dokonuje w odniesieniu do własnego powołania. Ma to fundamentalne znaczenie, ponieważ jeśli dana osoba nie rozważa własnego powołania, nie ma sensu, że tak powiem, to, co inni "rozeznają". Każdy, kto twierdzi, że z zewnątrz wie z całą pewnością, jakie jest powołanie danej osoby,

przekroczyłyby swoją rolę. Co więcej, odpowiedź jest w pełni osobista tylko wtedy, gdy wypływa z głębi duszy i swobodnie obejmuje całe życie".

- "Wszystkie aspekty formacji w ośrodkach Świętego Rafała mają na celu formowanie wolnych ludzi, którzy wiedzą, jak kochać i angażować się z miłości, aby kiedy odkryją swoje powołanie, mogli odpowiedzieć Bogu z wielkodusznością i całkowitą wolnością. Niektórzy przychodzą, by odkryć swoje powołanie do Dzieła. Inni decydują się później zostać współpracownikami, a jeszcze inni uświadamiają sobie, że ich droga w Kościele jest inna i podążają nią z wdzięcznością za pomoc, przyjaźń i formację, którą otrzymali w ośrodku, do którego uczęszczali".

- "Dobłą praktyką jest również, aby młodzi ludzie, którzy ukończyli już osiemnaście lat, omówili z rodzicami

zamiar ubiegania się o przyjęcie ...
Jest to również sposób na
wzmocnienie decyzji i dojrzałości
zainteresowanych, którzy swoimi
działaniami pokazują, że nawet w
młodym wieku są zdolni do
podejmowania wolnych,
przemyślanych decyzji i
odpowiedzialnego działania".

- W protokołach: uniwersalne
wytyczne Prałatury stanowią, że
"następujące cele i zasady dotyczą
każdego standardu i procedury
mającej na celu zapobieganie i
zwalczanie nadużyć wobec
nieletnich i osób wymagających
szczególnej troski w działaniach pod
auspicjami Prałatury: (...)
promowanie świadomości i
poszanowania praw i potrzeb
nieletnich i osób wymagających
szczególnej troski oraz zapewnienie
odpowiedniego szkolenia w zakresie
ich ochrony; zapobieganie wszelkim
formom przemocy, fizycznego lub

psychicznego znęcania się,
zaniedbania, złego traktowania lub
wykorzystywania; (...)"

^[1] Wytyczne są wskazówkami i
kierunkami obecnymi w
dokumentach różnego rodzaju
(prawo kanoniczne, listy
duszpasterskie, wytyczne
formacyjne, protokoły itp.)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/kilka-
wyjasnien-na-temat-drugiego-artykułu-
opublikowanego-w-financial-times/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/kilka-wyjasnien-na-temat-drugiego-artykułu-opublikowanego-w-financial-times/)
(06-08-2025)